หัวข้อสารนิพนธ์	ปัญหาในการกำหนดมาตรฐานค่าจ้างว่าความในคดีแพ่ง
คำสำคัญ	มาตรฐานค่าจ้างว่าความ / คดีแพ่ง
ชื่อนักศึกษา	ยงยุทธ อัตโตหิ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ประทีป ทับอัตตานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ โสภณ อรรถพิศาลโสภณ
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2550

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาแนวทางในการแก้ไขตารางอัตราค่าทนายความท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ.2521 (ฉบับที่7) มาตรา8 ซึ่งเป็นค่าทนายความที่รัฐกำหนดให้แก่ทนายความ เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับดังกล่าว ได้ใช้บังคับตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 นับถึงปัจจุบันเป็นเวลานานเกือบ 30 ปี อัตราค่าทนายความจึงไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยในที่มีผลต่อการเรียกค่าจ้างทนายความแต่อย่างใด ตลอดจนศึกษาถึงวิธีการและรูปแบบแนวทางในการกำหนดมาตรฐานค่าจ้างว่าความในคดีแพ่งในส่วนที่ทนายความและลูกความตกลงค่าจ้างกันเอง เนื่องจากในปัจจุบันพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ.2529 ไม่ได้กำหนดรูปแบบ วิธีการการเรียกค่าจ้างว่าความที่ชัดเจนไว้แต่อย่างใด อีกทั้งยังไม่มีกฎหมายอื่นใดกำหนดรูปแบบการเรียกค่าจ้างว่าความไว้ที่ชัดเจน การเรียกค่าจ้างว่าความระหว่างทนายความและประชาชนผู้มีอรรถคดีจึงเป็นไปตามความต้องการและการตกลงกัน ซึ่งหาได้เป็นมาตรฐานไม่

จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการเรียกค่าจ้างว่าความของทนายความในคดีแพ่ง ในปัจจุบันมี 2 รูปแบบ คือค่าจ้างว่าความที่รัฐกำหนดให้ ตามตารางอัตราค่าทนายความท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจาณาความแพ่ง และค่าจ้างว่าความที่ทนายความและลูกความตกลงกันเอง และจากการศึกษาพบว่าปัญหาในการกำหนดมาตรฐานค่าจ้างว่าความในคดีแพ่งในส่วนค่าทนายความที่รัฐจัดให้มีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับอัตราค่าทนายความตามตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งใช้บังคับมาเกือบ 30ปี ยังล้าสมัยไม่ได้คำนึงสภาพเศรษฐกิจและปัจจัยอื่นอันมีอิทธิพลต่อการเรียก

SPU CHONBURI

ค่าจ้างว่าความ อีกทั้งอัตราค่าทนายความดังกล่าวให้ศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการกำหนดค่าทนายความตามอัตราขั้นต่ำขั้นสูง ซึ่งอาจมีปัญหาในเรื่องของการใช้ดุลพินิจเนื่องจากผู้พิพากษาแต่ละคนมีดุลพินิจที่แตกต่างกัน ในส่วนของค่าจ้างว่าความที่ทนายความและลูกความตกลงกันเองนั้นพบว่าปัญหามาจากการที่พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 และข้อบังสภาทนายความ พ.ศ. 2529 ไม่ได้กำหนดวิธีการหรือรูปแบบการเรียกค่าจ้างว่าความไว้ชัดเจน

จากปัญหาดังได้กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังกล่าวคือ ในส่วนของค่าจ้างที่รัฐกำหนดให้นั้นควรแก้ไขตารางอัตราค่าทนายความท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยการกำหนดตารางอัตราค่าทนายความขึ้นใหม่ ทั้งนี้โดยคำนวณจากอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์โดยรวมในประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 จนถึงปัจจุบัน และกำหนดแนวทางในการควบคุมการใช้ดุลพินิจของศาลในการกำหนดค่าจ้างว่าความให้ชัดเจน ส่วนค่าจ้างที่ทนายความและลูกความตกลงกันเองนั้น ให้แก้ไขพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 หรือข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ.2529 โดยกำหนดตารางอัตราค่าทนายความในอัตราขั้นสูงและขั้นต่ำไว้ และกำหนดให้ชัดเจนว่าการเรียกค่าทนายความตามตารางอัตราค่าทนายความดังกล่าวให้พิจารณาจากปัจจัยอะไรบ้าง

แนวทางการแก้ไขปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้เขียนเห็นว่าสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมตามความเป็นจริงในปัจจุบัน และจะเป็นมาตรฐานทางกฎหมายที่ถูกต้องและชอบธรรมในการเรียกค่าจ้างว่าความในคดีแพ่งอันเป็นหลักการสำคัญที่เป็นประโยชน์และอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดี และทนายความอย่างแท้จริง

SPU CHONBURI

Independent Study Title	Problems of Determining to the Standard of Lawyer's Fee in the Civil Cases
Keyword	Standard of Lawyer's Fee / Civil Cases
Student	Yongyut Attohi
Independent Study Advisor	Mr. Pratheep Tubauttanon
Independent Study Co-advisor	Associate Professor Sopon Athaphisalsopon
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2007

ABSTRACT

This Independent Study is meant to study guidelines for amendment on table for rates of lawyers' fees at the end of the Civil Procedure Code under Act Amending Civil Procedure Code B.E.2521 (No 7), Article 8, providing the lawyers' fees for lawyers determined by the government. Since this Act Amending Civil Procedure Code B.E.2521 has been enforced from B.E.2521 to the present time for almost 30 years, lawyers' fees become unsuitable for current economic situation and concern nothing about internal factors affected to lawyers' fees request then. This Independent Study is also studying about procedures, forms and guidelines for determining to the standard of lawyers' fees in civil cases in terms of lawyer and client's agreement on lawyers' fees. In the present time, neither Lawyers Act B.E.2528 nor Regulation of the Lawyers Council on Conduct of Lawyers B.E.2529 have clearly determined forms and procedures for lawyers' fees request, nor other laws have as well. Therefore, lawyers' fees request between lawyer and client are based on voluntary need and agreement. They are not on standard basis.

According to the study, currently, there are 2 types of lawyers' fees request: Lawyers' fees determined by the government based on table for rates of lawyers' fees at the end of the Civil Procedure Code and lawyers' fees voluntarily agreed by lawyer and client. According to the study, problem of the determining to the standard of lawyers' fees in civil cases, in terms of

SPU CHONBURI

lawyers' fees determined by the government is that table for rates of lawyers' fees at the end of the Civil Procedure Code enforceable for almost 30 years is still out of date, without concern of economic situation and other factors affected to lawyers' fees request. Besides, such rates of lawyers' fees are judged by courts for minimum or maximum rates which the judgment can be the problem because of different judge with different judgment. In terms of lawyers' fees voluntarily agreed by lawyer and client, the problem is affected by absence of clear procedures and forms for lawyers' fees provided in Lawyers Act B.E.2528 and Regulation of the Lawyers Council B.E.2529.

According to the above-mentioned problems, the author would like to provide recommendations and solutions accordingly. In terms of lawyers' fees determined by the government, table for rates of lawyers' fees at the end of the Civil Procedure Code should be amended and replaced by the new one based on calculation of growth of Gross Domestic Product from year 1978 to the present time. The judgment by judges for lawyers' fees should be clearly determined. In terms of lawyers' fees voluntarily agreed by lawyer and client, Lawyers Act B.E.2528 or Regulation of the Lawyers Council on Conduct of Lawyers B.E.2529 should be amended with determination of maximum and minimum rates of lawyers' fees and clearly provided which factor should be considered for lawyers' fees request based on such table for rates of lawyers' fees.

In the author's point of view, the above-mentioned solutions are in accordance with current economic and social situation and can be lawful standards for lawyers' fees request for civil case under equity and fairness which are usefully main principals and literally sustain justice for client and lawyer.

SPU CHONBURI